

АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ ТА ЗАКОРДОНОМ

студент Тиква І.М.

(наук. керівник доц. Біловодська О.А.)

Протягом багатьох століть у всьому світі існувала проблема якості продукції, шляхів її поліпшення та методології оцінювання. Якістю продукції стурбовані всі – як підприємства, так і споживачі, які її купують. Акцент на якість товару призвів до виникнення всесвітнього руху за підвищення якості. Деякі країни відрізняються своїми підходами щодо вирішення цієї проблеми.

Таким чином, багато виробників перетворили якість товарів у потужну стратегічну зброю для боротьби з конкурентами. Вони перемагають суперників, постійно пропонуючи товари та послуги, які краще за інших задовольняють потреби та уподобання споживачів. По суті, якість перетворилась на конкурентну необхідність – у ХХІ сторіччі лише підприємства, що виробляють товари найвищої якості, зможуть вижити.

Серед стратегічних проблем раціонального відродження і соціально-економічного розвитку України проблема якості продукції є однією з найвагоміших, практично вона визначає внутрішню і зовнішню незалежність, реальну економічну безпеку. Питання поліпшення якості продукції в нашій державі залишається відкритим. Щоб досягти зростання рівня якості українських товарів та вивести їх на світовий ринок необхідно звернути увагу на досвід роботи з поліпшення якості, інтеграції всіх підходів і методів передових країн.

На сьогодні, панівне становище на світовому ринку займають Японія та США. В цих країнах протягом багатьох років реалізуються програми підвищення якості продукції, проводиться активна політика щодо питань якості продукції, здійснюється довгострокове планування якості, то в Європі управління якістю продовжує залишатися лише контролем якості продукції.

Не дивлячись на те, що Японія та США є лідерами на ринку - вони мають різні підходи щодо поліпшення та управління якістю продукції. На відміну від США, в Японії якість продукції базується не на низькому рівні ціни, а на низькому рівні дефектів; головною метою є не прибуток, а якість; орієнтація не на якість продукції, а на контроль

якості процесів виробництва; гармонія з покупцями щодо питань якості. Взагалі, слід звернути увагу на нетрадиційні підходи поліпшення якості продукції в Японії, наприклад, розвиток потенціалу робочого персоналу впроваджується на моралі: «Нормальній людині соромно погано працювати»; або впровадження принципу – «Твій споживач - виконавець наступної виробничої операції». Також вважається, що якість на 90% визначається вихованням, свідомістю і тільки на 10% знаннями. Досвід Японії переконливо показує, що підвищення якості – робота яка ніколи не закінчується. Розв'язання проблеми якості в США частіше за все шукають в різноманітних протекціоністських заходах: квотах, тарифах, які захищають продукцію від конкурентів.

В Україні діє велика кількість законів і підзаконних нормативних актів, які мають відношення до проблеми якості продукції захисту прав споживачів, навколишнього середовища, але вони не узгоджені між собою, не створюють єдину систему яка б забезпечувала високу якість продукції, яка б захищала інтереси споживачів хоча б на 80%. Можна сказати, не створене середовище, яке б допомагало вітчизняним виробникам. Державне регулювання України спрямоване лише на контроль якості продукції, встановлення штрафів та покарань.

Слід звернути увагу на вирішення цієї проблеми, створити єдину цільну програму яка б допомогла забезпечити стабільний розвиток національної економіки, вдосконалити якість продукції та послуг, створити стратегію взаємодії і взаємного впливу органів виконавчої влади, громадських організацій, спеціалістів підприємств на питання якості продукції. Необхідно впровадити програму на підприємствах, яка базується на таких засадах: не створювати умови для появи дефектів; не передавати дефектну продукцію на наступний етап; не змінювати технологічні режими; щохвилини думати про якість продукції; постійно її вдосконалювати, адже, «Що сьогодні здається прекрасним, завтра застаріє». Необхідно забезпечити задоволення вимог споживачів, формувати експортний потенціал, сприяти пошуку та залученню стратегічних інвесторів. Не треба забувати про підготовку і навчання персоналу, заохочення до добросовісної праці робітників, створити всі умови для праці. Саме від нас залежить, в якій країні ми будемо жити в майбутньому. Треба пам'ятати, що у нас є потенціал створити свій «український прорив» в економіці.